

Kohtomoistjaks (S. 354.) ja ütles: Eks peaks wastama ni mitme Sannade peäle, ja kas üks Lõbba peaks õige ollema? Kas Jumimesed peavad so tähia Zuttude jures waid seisma, et sa teisi irwitad, ja ükski ei peaks sulle Häbbi teggema? Kes teeks, et Jummal rägiks, ja omma Su lahti teeks sinno wasto; sest temma tunneb tähiad Jumimesed, ja näab nende nurjatuma Ed. Agga üks moistmatta Mees on südda mit. — Oh kui sa omma Süddant olleksid walmistand, ja lautaksid ommad Käed laiale temma pole. Kui on üllekohtune Üssi so Kä, siis sada sedda kaugele ärra, ja ärra lasse omma Majadesse mitte Kõrw-
werust jada, siis woid sa ommad Silmad üllestõsta ilma Wiggata, ja saad tugge waks, ja sul ep olle tarwis karta. Kül sinna siis sedda Waewa ärraunnustad; ehk mõtled se peäle otse kui Bee peäle, mis mõda jooanud. Agga Dõlatte Silmad
lõpp

lõppewad ärra, ja Põggenemisse Koht kaub nende eest ärra, ja nende Lotus on kui Nur.

S. 360. Nenda on se Mailma Wiis ja Kombe, et kui ühbel Waggal Hädda ja Kist siin Ma peäl juhtub, siis iggaüks on temma Kohtomoistja, ja keige temma hea Teggude peäle ei mõtle ükski, mis ta Jum-
mala Armo läbbi enne sedda on teinud, waid iggaüks tahhab temma endisest Ellust siis Süüd leida, ja se Riisatus, mis Jum-
mal läkkitab, se peab wäggise sellel ta Kurja Teggude Palk ja Nuhtlus ollema. Zjõb piddi sedda ka kuulma erima endise Sõ-
brade suust; ta Meel jõi kurwaks; ta wõt-
tis keik omma Nammo kokko, ja hakkas räkima sedda, mis neid parrema Mõttede peäle piddi saatma.

S. 361. Tä ütles: Tõssi se on, et teie ollete õiged Mehhed; teiega kül sureb Tar-
tus ärra! Agga minnul on ka südda kui